

In Memoriam

Op 1 juni j.l. hebben wij met veel verdriet en ongeloof afscheid moeten nemen van onze dierbare collega, Tineke Schram. Een onbeschrijfelijk groot gemis; voor onze school en zeker ook voor het onderwijs.

De eerste weken na Tineke haar overlijden hebben wij een plekje op school voor de kinderen, ouders en (oud)collega's gemaakt. Hier hingen foto's, stonden planten en bloemen, konden berichten geschreven worden en herinneringen gedeeld.

Een oud-leerling bracht een brief. Ze schrijft: "Ik heb gehoord wat er is gebeurd en het zit me heel erg dwars. U was een hele lieve juf, die 4 jaar lang met mij in M3 was. U wist wie ik was, terwijl ik dat zelf niet wist. U heeft me zoveel geleerd en geholpen; dankbaarder kan ik oprecht niet zijn. Ik vond het zo jammer om naar de bovenbouw te gaan; u begreep mij."

Tineke zat als kind zelf op de 7e Montessorischool. Haar vader was er directeur. Twee decennia na haar basisschooltijd kwam Tineke zelf op haar school werken. Dit heeft zij 31 jaar lang gedaan, Tineke zou na de zomervakantie van haar pensioen gaan genieten.

De verwevenheid van Tineke met onze school is zo hecht dat woorden het niet kunnen vatten. Icoon, de ziel van de school, de verbinder. Verbinder van mensen, verbinder van visie naar het klaslokaal.

Tineke heeft de afgelopen decennia op vele plekken mensen in het onderwijs geïnspireerd, gecoacht, opgeleid en ze heeft bezield. Ze heeft overal ideeën gegeven, zaadjes geplant en daar bloeien nu de mooiste dingen.

Lieve Tineke, we zullen je meer dan missen.....